

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۵ می ۲۰۲۳

ستراتیژی اقتصادی طالب، تکدی و حراج!

یکشنبه- ۲۴ ثور ۱۴۰۲ - کابل: در یادداشت امروز بدون آن که وارد بحث در مورد ستراتیژی های نظامی، سیاسی، اجتماعی و تبلیغی طالب شوم، تلاش خواهم نمود تا صرف ستراتیژی طالب را در زمینه اقتصاد مختصراً به بحث بگیرم، باشد دوستانی که وقت و امکانات بیشتر دارند، ابعاد این را بحث مشروح و مفصل مورد ارزیابی قرار دهند. ۱- تا جایی که از مطالعه عملکرد طالب و نظام ملاسالار در طی ۲۱ ماهی که از عمر آن می گذرد بر می آید، ستراتیژی اقتصادی طالب در طی این مدت حد اقل دو مرحله مشخص را طی نموده و می نماید.

یعنی در حالی که نخستین ستراتیژی اقتصادی طالب بعد از گماشته شدنش به حاکمیت عمدتاً روی دو اصل "تاراج" که با تعابیر شرعی و تکیه بر آن تعابیر و دستورهای منبعث از آن، همان "غنیمت" از بلاد مفتوحه می باشد و گرفتن زکات از اموال و دارائی های باشندگان کشور بود و هر آنچه را که به دست شان رسید، زیر عنوان غنیمت از دشمنان، تصرف مالکانه نمودند و در برخی از مناطق دوباره و سه باره زکات گرفتند، به مرور زمان و با اختتام اموال و دارائی های قابل تاراج حکومتی و شخصی، ناگزیر در ستراتیژی اقتصادی شان تغییرات فاحشی را بار آورند.

۲- این تغییر که کلاً دو وجه بر آن غالب است یکی تکدی و گدائی گری است و دیگر حراج هر آنچه در کشور وجود دارد.

تا جایی که به تکدی و گدائی گری می رسد، این ستراتیژی در تطابق با روانشناسی شغلی آنها می باشد. یعنی قشر آخذ و ملا که هیچ گاهی کمترین نقشی در پروسه تولید نداشته و از این بابت هیچ تفاوتی با دزد و رهن ندارند زمانی که به حاکمیت گماشته شد، برای مدتی آنچه از اسلاف برای شان مانده بود آن را ببدریغ به مصرف رسانید، سرولباس همه نو شد، دسترخوانها از نعمات پر شد، خانه ها مجلل گردید و "کوچ" های جدیدی بر "کوچ های قدیمی" افزوده شد، نتیجه این اسراف خالی شدن جیب و خزینه حاکمیت خداداد شد.

اینجا بود که طالب به فکر روانشناسی شغل اصلی خودش یعنی ملائی و نقش تکدی در پشبرد حیاتش افتاده شروع کردند به گدائی گری از تمام جهان. روزی نیست که به اخبار گوش دهی و نشنوی که "ذبیح الله مجاهد" به حیث سخنگوی نظام ملاسالار که ظاهراً در و دردانه شخص "ملاغیبت الله" نیز می باشد، نگوید که از فلان و بهمان کشور نخواستند تا در یک موردی به آنها کمک نماید.

این استمداد و کمک خواهی از بیگانگان در حالی به مثابه ستراتیژی طالب اعمال می گردد که صدراعظم نظام ملاسالار "ملا حسن اخند" رسماً اعلام داشت که نظام آنها هیچ نوع مسؤلیتی در قبال تغذیه و اعاشه مردم بر دوش ندارد، خدا رزاق است و بندگان می توانند نان شان را از خدا بخواهند. حال معلوم نیست در حالی که صدراعظم نظام ملاسالار مردم را به آدرس خدا می فرستد، چرا خودشان چشم به کمکهای امریکا، اروپا، چین، روسیه، هند، ایران، پاکستان و هرچه دزد و گدا گرسنه در جهان وجود دارد دوخته اند و درب خدا را برای گرفتن کمک نمی زنند و از وی کمک نمی خواهند.

ستراتیژی دوم آنها حراج تمام معادن و منابع و دارائی های کشور می باشد. پشتوانه اعتقادی این حراج هم دروس فقهی است که در مدارس جاهل پرور پاکستان به خصوص مدرسه حقانیه خوانده اند. بر مبنای آن دروس فقهی "امیر" حق استفاده مالکانه از تمام منابع طبیعی و معدنی یک کشور را دارد و مردم هیچ نوع حقی در زمینه ندارند.

به همین اساس و مبنا باز هم تا انسان بخواهد به اخبار گوش دهد، می شنود که باز هم یک سرپرست وزیر در نظام ملاسالار بخشی از سرمایه های ملی کشور را به حراج گذاشته است. یک روز آب، یک روز نفت و گاز، روز دیگر آهن و مس و به همین سان سنگها تزئینی و احجار قیمتی یکی به دنبال دیگری به یکی از شرکت های خارجی به فروش رسانده می شود.

۳- تا جایی که دیده می شود نظام ملاسالار از این حراج گستاخانه تمام منابع طبیعی افغانستان دو هدف را دنبال می نماید، یکی این که با پول آن سرمایه اندوزی می کند و برای فردا های شان طلا و ارز ذخیره می کنند و دیگر از طریق فروش منابع طبیعی افغانستان، شرکت های خریدار و دولت های متبوع آنها را به سمت حمایت از خود می کشانند.

هموطنان گرامی!

در چنین شرایطی که طالب داروندار کشور را به حراج گذاشته و دیری نخواهد که هوای افغانستان را نیز با یک شرکت چینی، عربی، امریکائی، پاکستانی و یا ایرانی قرارداد نماید، بر ماست تا آگاهانه علیه هر دو ستراتیژی یعنی هم تکیه و هم حراج ایستاده، نه تنها به مردم خود آگهی لازم دهیم بلکه به شرکت هائی که چنین قرارداد هائی را با دزدان و غارتگران طالب می بندند، صریح بفهمانیم که فردای سقوط محتوم طالب نه تنها آن قرارداد ها فاقد اعتبار خواهند شد، بلکه از تمام آن شرکت ها جبران خسارت نیز خواهیم گرفت. بلند کردن چنین صدائی همین حالا به خاطری ارزشمند است که فردای سقوط طالب، هیچ شرکتی نمی تواند غارتگری اش را در عقب سکوت مردم پنهان نماید.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!